

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Luc Vergaelen

tegen

mevrouw Annemie Bulté, journaliste

Met een brief van 14 december 2009 dient de heer Luc Vergaelen klacht in tegen journaliste Annemie Bulté. Aanleiding is het artikel van Bulté onder de titel ‘De vele schandalen van Guns & Vergaelen’, dat gepubliceerd werd in het weekblad Humo van 8 december 2009. Annemie Bulté heeft op de klacht geantwoord met een brief van 1 maart 2010. Klager heeft daarop gerepliceerd met een nota die door de Raad voor de Journalistiek ontvangen werd op 19 april 2010.

Beide partijen hebben aan de Raad voor de Journalistiek ook een reeks documenten overgemaakt.

De rapporteringcommissie van de Raad voor Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 6 juli 2010. Klager is persoonlijk verschenen. Ook Annemie Bulté was persoonlijk aanwezig op de hoorzitting.

FEITEN

Klager is accountant en zakenman. Hij kwam in het nieuws omdat hij een lening had toegekend aan mevrouw Francine De Tandt, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel. In Humo van 8 december 2009 wordt een uitvoerig artikel van Annemie Bulté gepubliceerd, waarin ze een overzicht geeft van de zakelijke belangen van klager.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert meerdere bezwaren aan tegen het artikel van Bulté. Vooreerst betoogt hij dat de journaliste geen contact heeft gezocht met hem, en dat zij hem dus geen kans heeft geboden om te reageren op de aantijgingen in het artikel. In de tweede plaats noemt hij de titel en ondertitel van het artikel – ‘Ons kent ons: de politicus, de magistraat en de oplichter. De vele schandalen van Guns en Vergaelen’ – lasterlijk en eerrovend, omdat hij een blanco strafregister heeft. Klager betoogt ook dat het artikel talrijke fouten en onzorgvuldigheden bevat. Voorts maakt het artikel een schending uit van zijn privacy omdat het artikel onder meer melding maakt van de mensen met wie klager uit eten gaat, beleggingen uitvoert of zijn vakantie doorbrengt. Omdat de journaliste citeert uit het strafregister of uit gerechtelijke stukken, heeft de journaliste zich volgens klager ook schuldig gemaakt aan aansporing tot en zelfs mededaderschap van schending van het beroepsgeheim.

Journaliste Annemie Bulté betoogt vooreerst dat haar artikel gebaseerd is op een onderzoek dat de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Corruptie heeft gevoerd naar de relatie tussen klager en Leo Guns, die in zijn hoedanigheid van politicus zou getracht hebben bepaalde gunsten te verkrijgen voor de bedrijven van klager. Daar het artikel uitvoerig citeert uit de verhoren van klager, was het niet nodig hem om een reactie te vragen. De titel van het artikel dekt volgens de journaliste volledig de inhoud. Klager is volgens haar op 14 mei 2009 veroordeeld wegens oplichting. Hij is hiertegen wel in beroep gegaan, maar dat is in het

artikel ook vermeld. Volgens de journaliste heeft zij zich enkel beperkt tot elementen die licht moeten brengen over de zakelijke contacten van klager, en heeft ze dan ook niet zijn privacy geschonden. Overigens heeft klager zelf aan de pers verklaard dat rechter De Tandt gratis op vakantie is geweest in zijn verblijf aan de kust. De journaliste is van mening dat zij niet gehouden is aan het beroepsgeheim, zodat ze het verwijt hieromtrent niet begrijpt. Omdat het artikel gebaseerd was op elementen van het onderzoek tegen klager, is het juist bijzonder zorgvuldig en accuraat.

BESLISSING

Na het horen van partijen en het doornemen van de ingediende documenten komt de Raad voor de Journalistiek tot volgend besluit:

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Raad voor de Journalistiek niet bevoegd is om klachten betreffende de schending van het beroepsgeheim door niet-journalisten te onderzoeken. De Raad kan zich evenmin uitspreken over het feit dat journalisten hiertoe al dan niet zouden hebben aangezet of er mededader van zouden zijn.

1. Over het gebrek aan wederhoor

In het artikel worden zware beschuldigingen geuit aan het adres van klager. In een dergelijk geval is het aangewezen dat met de betrokkene contact wordt opgenomen voor de publicatie, en dat hem de kans wordt geboden om te reageren op de beschuldigingen (*Zie ook: RvdJ 2005-06, Baha'is t/ Rabaey en De Morgen; RvdJ 2008-02, Slangen t/ Knack en Draulans; RvdJ 2008-12, Meeuws t/ Voetbalmagazine en 'T Kint; RvdJ 2009-01, De Cuyper-Huylebroeck t/ De Morgen en Cochez; RvdJ, 2010-06, Neel t/ Joods Actueel*). De journaliste betoogt dat dergelijk wederhoor in dit geval niet nodig was, aangezien ze heeft geciteerd uit de verklaringen die klager had afgelegd voor de speurders van de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie en aldus het standpunt van klager afdoende heeft weergegeven. Verklaringen die afgelegd worden in het kader van een gerechtelijk onderzoek spelen zich echter in een totaal andere context af dan een gesprek met een journalist. Het verhoor van klager dateert trouwens uit 2007, dat is meer dan twee jaar voor de publicatie van het artikel in Humo. In die omstandigheden moet worden vastgesteld dat de journaliste ten onrechte heeft nagelaten om aan klager de kans te geven om te reageren op de beschuldigingen in het artikel.

2. Over de fouten in het artikel

In het artikel worden meerdere feiten aangehaald waarbij klager en allerlei derden betrokken waren. De Raad voor de Journalistiek beschikt niet over de mogelijkheden om het waarheidsgehalte van deze feiten te achterhalen. Hij kan enkel vaststellen dat de interpretatie die klager eraan geeft grondig verschilt van die van de journaliste.

Vast staat wel dat klager op 14 mei 2009 veroordeeld werd wegens meerdere strafrechtelijke inbreuken, maar niet wegens oplichting. Om die reden is het benoemen van klager als oplichter fout, met name in de ondertitel van het artikel: 'Ons kent ons: de politicus, de magistraat en de oplichter', waarbij met 'oplichter' duidelijk klager wordt bedoeld. Dit verkeerde woordgebruik komt neer op een journalistieke onzorgvuldigheid, zeker omdat het verwijst naar een gerechtelijke uitspraak die door de journaliste is geconsulteerd en omdat het artikel wordt voorgesteld als het resultaat van diepgaand onderzoek.

3. *Over de schending van de privacy*

Klager is in het nieuws gekomen vanwege de zakelijke banden die hij onderhield met voormelde rechter. Het is toelaatbaar dat de media uitvoerig over zijn huidige en vroegere zakelijke activiteiten berichten. De journaliste heeft dan ook de privacy van klager niet onrechtmatig geschonden.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond in haar eerste en tweede onderdeel.

De klacht is ongegrond in haar derde onderdeel.

Brussel, 9 september 2010